

REVOLUSJONENS

RØST

Nr. 2 - onsdag 29/7-70 Pris kr. 0.50

Vi oppfordrer alle kamerater til å lære seg denne albanske kampsangen:

På bygget, fabrikken og åkern,

Vi skaper vår framtid med sang.

Vårt land er som blomsten om våren,

Dets kraft er som elvenes sprang.

Vår fiende ville slå ned oss,

Og knuse Albanias frihet -

De kan ikke kue vårt folk,

Vårt parti og Enver er med oss!

I ene handa hakka,

Vi bygger vårt land,

Geværet i den andre

Til seiernes forsvar.

Vi går fremad,

Alltid fremad,

I ungdommens brigad.

Partiet oss leder

Til seier - fremad!

LEDER

MA S S E L I N J A I O R G A N I S E R I N G A A V L E I R A R B E I D E T.

Den forrige lederen tok opp hvordan vi måtte bruke masselinja som rettesnor for alt liv i leiren for å bekjempe tendenser til sektorisering og klikkvesen. Plenumsdebatten i går kveld videreførte denne debatten, og hevet den opp på et kvalitativt nytt nivå. Særlig viktig var det å få slått fast at vi nå må gjøre et gjennombrudd for å anvende masselinja i organiseringa av alt leirarbeidet.

Den feilaktige stilen med at leirledelsen på død og liv skulle utføre alt arbeid sjøl^ø ble grundig kritisert og forkasta. Denne uholdbare arbeidsfordelinga hadde ført til at ei lita gruppe kamerater monopoliserte alle de politiske avgjørelsene og sleit livet av seg dag og natt, mens det store flertallet av de vanlige leirdeltakerne fikk liten anledning til å slippe til med sitt skapende initiativ. En av kameratene beskrev forholdet ganske treffende slik: Leirledelsen snakket om masselinja mens de før forbi.

Hva innebærer det det så at vi skal kvitte oss med denne feilaktige stilen, og i stedet begynne å anvende masselinja i organiseringa av arbeidet. For leirledelsen betyr det å være dristig i å delegerer arbeidsoppgavene, å sette alt inn på å trekke flest mulig med i løsninga av problemene. Vanlige leirdeltakere må ikke bare få tildelt praktiske oppgaver, men mobiliseres til aktiv deltaking i de politiske diskusjonene og avgjørelsene. Men leirledelsen alene kan ikke iverksette og gjennomføre masselinja. Når forholdene er lagt til rette, må deltakerne sjøl gripe initiativet og utfolde sin aktivitet, og gjennom sin egen virksomhet kontrollere det demokratiske livet og de politiske avgjørelsene.

Det området der masselinja har fått sitt første virkelige gjennombrudd her på leiren har vært avisdebatten. Her har virkelig deltakernes aktivitet og fritt fått blomstre og utfolde seg, og dette har frambrakt ei overdådig samling av ideer, spørsmål og kritikk. Det er kraften og rikdommen i denne virksomheten vi nå må la komme til uttrykk også her i leiravisa. Leiravisa skal gjenspeile og sammenfatte aktiviteten og de resultatene vi kommer fram til på sommerleiren. Men skal vi make dette, kan vi ikke overlate alt arbeidet til ei lita gruppe som jobber isolert fra resten av deltakerne hver natt. Først når store grupper av de vanlige deltakerne tar initiativet til å bidra med sine sammenfatninger, først da kan vi hå håp om å gjenskape noe av den rikdommen som preger massenes egen virksomhet og erfaringer. Derfor: Slå deg sammen med noen kamerater og skriv innlegg eller kritikk, slik at vi sammen kan skape ei virkelig levende leiravis.

SJÖLKRIKK FRA LEIRLEDELSEN:

Det kom tydelig fram de første dagene at leirledelsen hadde et dårlig grep om den politiske ledelsen av leiren. Dette ga seg også utslag i et dårlig administrativt grep om arbeidet. Som eksempel på dette kan nevnes at møtene, spesielt gruppeledermøtene, ble dårlig planlagt, de praktiske gjøremål ble improvisert fra time til time. Spørsmålene til gruppediskusjonene på mandag kom først umiddelbart før gruppemøtene begynte! Den kortsiktige og langsiktige politiske planlegginga manglet totalt hos leirledelsen.

Årsaken til at dette kunne skje lå i forberedelsen til sommerleieren. De ansvarlige for sommerleieren tok som utgangspunkt for sitt arbeid, sommerleieren ifjor, uten å ta hensyn til den politiske utvikling ML b vegelsen har gått igjennom. Hovedsida i komiteens arbeid ble lagt på de praktiske forberedelsene til leieren. Den politiske målsettinga og formålet med leiren ble ikke tilstrekkelig diskutert. Eks: Sympatisørendes rolle på leiren ble ikke gjennomdrøftet på skikkelig vis. Dette gav seg utslag i at spørsmål til gruppediskusjonen på mandag ikke var egnet til å trekke sympatisørene aktivt med i diskusjonen.

De erfaringene f ordundet har gjort det siste året når det gjelder tillempling av en demokratisk sentralistisk arbeidsstil ble ikke brukt som rettesnor for organiseringa av leiren. Det førte til at kritikk og konstruktive forslag ikke ble oppsummert og tatt til følge av leirledelsen og at leirledelsen ikke maktet oppgaven med å mobilisere massene på leiren til en skikkelig målretta politisk diskusjon og avvikling av det praktiske arbeide. Særlig mandag ble det improvisert mange surrogater både på det politiske og det praktiske området. Først på mandag kveld fikk leirledelsen, som et resultat av særlig gruppeledernes kritikk, sammen med egne oppsummeringer, en forståelse for at den grunnleggende feilen i arbeidet hadde vært mangelen av et politisk grep.

Dette var en uholdbar situasjon. Leirledelsens arbeidsstil måtte endre seg dersom målsettinga med leiren, nemlig "Bruk masselinja som rettesnor for alt arbeid!" skulle bli virkeliggjort. Det første skrittet som ble tatt var å gjøre leirkomiteen til en virkelig ledende politisk enhet. Konkret innebar dette at den politiske diskusjonen ble satt høysetet for komitearbeid, samt at komiteen konstituerte en ny formann. Dette skjedde tirsdag morra.

Hvilke tiltak har så leirledelsen tatt for å sette den nyvunne politiske erkjennelsen om i praktisk handling?

1. For å styrke det politiske grepet om livet og arbeidet i leiren, har ledelsen først tatt tiltak for å styrke gruppeledermøtene. Vi har forstått at gruppelederne er de "underoffiserene" ledelsen må nytte for å føre politikken ut til massene. Gruppeledermøtene ble således bedre forberedt, og kvaliteten på dem ble bedret. Videre har vi forstått at gruppelederne er de som på mest sammenfattet vis kan føre kritikken fram for ledelsen. Gruppeledermøtene er nå et forum for levende og grundige politiske diskusjoner.

2. Vi har avlastet de av komiteens medlemmer som hadde for mange praktiske oppgaver, ved å trekke nye folk med i arbeidet. Dermed har disse kameratene fått bedre anledning til å praktisere masselinja, og vi har lagt forutsetninga for at de skal få politisk perspektiv på arbeidet.

3. Komiteen har begynt arbeidet med en politisk og praktisk planlegging av leiren. Dette kom blant annet til uttrykk ved at spørsmålene til gruppediskusjonen på tirsdag ble trykt i leiravisa! Dette arbeidet er foreløpig kommet kort: sitatstudiene til onsdag morgen ble ikke annonsert før på plenumsdebatten tirsdag kveld. I dagene som kommer er planlegginga komiteens viktigste interne korrigeringsoppgave. Uten en skikkelig plan i arbeidet vil det fortsatt være umulig å få et fast politisk grep.

Tirsdagens studier og diskusjoner er et tegn på at de tiltaka som nå er blitt satt i verk er et skritt i retning av å virkeliggjøre leirens hovedparole i studiene og diskusjonene. Gruppediskusjonene og plenumsdebatten på masselinja brakte fram et vell av nyttige og konkrete erfaringer, og deltakelsen i diskusjonene var meget stor.

Der leirledelsen nå må sette inn framstøtet er gjennom bedre planlegging å gjøre det mulig for gruppene og gruppelederne å forberede möten bedre og slik utnytte mötetidene mer effektivt. Situasjonen er nå den at mye av fritida, den tida en har til andre aktiviteter, går med til å fullføre mangelfullt forberedte og strukturerte studie- og gruppemöter. Vi håper at leirens deltakere på allmannamötet og i gruppene kan komme med konstruktiv kritikk til leirkomiteens arbeid på dette området og gode råd til hvordan vi skal løse dette problemet i praksis.

Leirkomiteen.

Sammendrag og referat av kamerat Siri Ustas innledning om masselinja.

Egne erfaringer er i hovedsak studenterfaringer, som vil føre til begrensede eksempler. Men skal prøve å bruke disse erfaringer gjennom å trekke det allmenne ut av dem.

UTGANGAPUNKT

Tar utgangapunkt i to grunnleggende sitater: "Folket og bare folket er den drivkraft som lager verdenshistorien" (sitatboka side 130).

"skal det bli noen revolusjon må det finnes et revolusjonært parti". (sitatboka side 1).

Det er en sammenheng mellom disse sitatene. Partiet er en del av folket, er arbeiderklassens organiserte fortropp, som stiller seg i folkets tjeneste. Partiet leder på grunnlag av tillit og er avhengig av god kontakt med massene. Uten denne kontakt vil partiet ikke utvikles, men degenerere.

HVA BETYR MASSELINJA?

"Skal en kunne holde et nært samband med massene, må en ta utgangspunkt i massenes behov og ønsker." (side 137). Viktig i denne forbindelse:

1. m-l'erne må ta opp de saker folk er opptatt av, deres ønsker og behov. For å klare dette må vi være en del av massene og leve sammen med dem. F. eks. ved en skole må m-l'erne kjenne elevene og levederes liv.
2. Erfaringene må sammenfattes, og på dette grunnlag må en stille opp en hovedoppgave, og ei linje for kampen må trekkes opp.
3. Linja må propaganderes slik at massene holder fast ved den og setter den ut i livet. Dette krever langvarig og tålmodig arbeid, og vi må hele tida ta utgangspunkt i at elevene er sammensatt av tre kategorier samt ta hensyn til hvordan elevene virkelig er, og ikke slik vi ønsker dem. Mao understreker: "For først når flertallet av massene, som resultat av vårt arbeid er blitt bevist at det er nødvendig..." (side 137).

Prinsippet er fra massene til massene.

Sjølvsagt om flertallet av det norske folket tilhører arbeiderklassene eller har felles interesser med denne og følgelig objektive interesser av sosialismen, kan vi ikke ta utgangspunkt bare i dette. Siden kommunistene alltid stiller seg i folkets tjeneste, må vi stille oss i spissen for massenes konkrete krav, samtidig som vi forklarer at bare sosialismen kan avskaffe årsakene til forverringene.

HVORDAN SKAL M-L'ERNE GÅ SAMMEN MED MASSENE PÅ KONKRETE KRAV?

Dette kan gjøres ved å danne aksjonsenhet på krava, der m-l'erne stiller seg i ledelsen. Det gjelder overalt på skoler, universitet osv, der folk reiser seg til kamp (eks moms-aksjonen 69). Forutsetningen for at massene skal delta i en slik kamp er at de føler seg truet, og at de sjølvsagt innser dette gjennom vår propagita. Gjennom aksjonsenhet forstår massene nødvendigheten av å kjempe og lærer metodene for kampen. Gjennom kampen vokser det også opp aktivister som kan overta ledelsen.

M-l'erne må ikke miste sin sjølstendighet i fronten, men må føre kamp mot feilaktige ideer innenfor fronten og lede den, samtidig som de må føre fram propagita utenfor fronten.

HVORDAN HAR SUF(m-l) OMSATT DENNE TEORIEN I PRAKSIS?

Forbundet har vært preget av indre konsolidering. Det styrkede grepet om teorien har også avspeilt seg i det eksterne arbeidet: masselinja i arbeidet har ført til gjennombrudd på enkelte områder (omfattende streike- og studentkamper i vår). Felter det er blitt lagt vekt på i massearbeidet:

- faglig: rasjonalisering, mønsen, lønnsoppgjøret.
- studentene: fra eliteaksjoner på fagkritikk og demokratisering til kamp mot rasjonalisering og økonomisk forverring.
- skoleelever: fra aksjonisme til propagit mot rasjonalisering.

Men oppsvinget i kampene stilte nye krav: svært breie masser var med i en kamp som foregikk over lengre tid, dels i rask utvikling, dels stillstand. (eks: På to dager 4000-5000 studenter i bevegelse, etter fire dager til: generalstreik.)

Feil som ble gjort kan også være til nytte for andre m-l'ere:

1. m-l'erne førte ikke alltid ei riktig linje, men hang dels etter massene, løp dels i forveien. Årsaken til dette var mangel på undersøkelser blant studentene og at lederne ikke levde sammen med dem. Dette førte til en annen

feil, nemlig:

2. mangelfull forklaring av linja for studentene. Det ble mye allmenn propganda om kamp, mer kamp, militant kamp osv.

Mangel på konkret kjennskap til studentmassen er et utslag av sekteriske feil.

På denne måten ble ikke fronten i tilstrekkelig grad utviklet gjennom kamp, forbundet ble ikke styrket i takt med oppsvinget og hadde derfor vanskeligheter med å mestre alle oppgavene. Lenin sier: "Det finnes ikke folk og det finnes folk i massevis." Dette preget universitetet der det på den enesiden var kadremangel og på den andre generalstreik. Eks fra leiern: leirledelsen har mye å gjøre, mens massene bare ønsker å bli satt til noe.

Årsaken til at denne motsigelsen (som ikke er særegen for studentkampen) er skjerpa, er m-l-rørslas framgang, som gjør at vi får nye oppgaver. For å mestre disse må vi utvikle nye kadre.

Idag er det to tendenser:

1. masselinja i arbeidet trekker til oss sympatusører, nye medlemmer, og flere folk med i arbeidet.
2. brister i masselinja, få sympatisører. Antall sympatisører på denne leiren er et eksempel på dette).

Dette peker på to mulige retninger:

1. Dristig foarfremming av aktivister ved å gi dem ansvar og skolere dem. Dristig utbygging av forbundet trekker inn friskt blod som gjør grunnorganisasjonene levende.
2. De samme medlemmene gjør stadig mer arbeid, ingen videre - føring, men stagnasjon, avstand til massene og isolasjon.

Vi må utvikle ei m-l linje i motsetning til ei revisjonistisk linje. Det er spørsmåå om grunninnstillingen til massene og klassestandpunktet. Har vi tillit til at "massene er de virkelige heltene, selv er vi ofte dumme og barnslige", eller tror vi at det er massene som er dumme. (eks R. T. Larsen i Dagbladet).

HVORDAN KOMMER DE SEKTERISKE FEILENE TIL UTTRYKK?

1. I sympatisørarbeidet:

Organiserte sympatisører brukes ofte hovedsaklig til praktiske oppgaver. Denne feilen finnes også på leiren. En ønsker at sympatisørene skal delta i arbeidet, men en gir dem dårlig tid til å forberede seg eller spørsmålene blir stilt slik at sympatisørene ikke kan svare.

Sympatisørene skremmes også bort av at det blir skrytt av hvor nye forbundsmedlemmer har å gjøre.

Vår holdning til kritikk er ofte en forsvarsholdning. Dette hindrer oss i å få erfaringer gjennom sympatisørene.

2. I frontarbeidet.

Redsel for frontkadrenes initiativ. "Vi må passe på alt" stilen. Se forøvrig dokumentet om masselinja.

3. Klikkvesen

"Hva kan tjene som kriterium på at et ungt menneske er en revolusjonær? (sitatboka side 323).

Å ta arbeiderklassenes standpunkt betyr å smelte sammen og ha nær kontakt med massene. Vi må delta der massene befinner seg, for eks i idrettsorganisasjoner ol..

Har her satt fingeren på en del feil som vi må kvitte oss med.

HVORDAN KVITTE OSS MED FEILENE?

Feilene kan rettes opp gjennom oppsummering, kritikk, og sjølkritikk. Vi kan kvitte oss med dem ved å føre ideologisk kamp mot de borgerlige ideene.

Forbundet må ta fatt på konkrete arbeidsmetoder og sette igang studier på det masselinje dokumentet som er lagt fram.

Det er nødvendig med kollektivt ansvar. Feil hos kameratene må hele tida påpekes, slik at kameraten lettere kan kvitte seg med dem.

Om frontarbeidet og masselinja i frontarbeidet.
(Førtløpende oppsummering av innlegga)

Feil i fraksjonsarbeidet er at de har vært prega av mangel på tillit til massene. Fraksjonene administrerer det praktiske i stedet for å lede politisk. Vi må forklare fraksjonenes funksjon for å trekke aktivistene til m-l-bevegelsen.

Studiene masselinje/front brukt målretta, har gitt store resultater i forbedra grep på frontarbeidet.

Almen tendens til byråkratisme og sentralisme i frontarbeidet. Enten gjorde vi alt eller ingenting, stolte ikke på massene til tross for at massene viste initiativ og tillit til oss. Monopoliserer både den politiske og praktiske sida av arbeidet.

Ikke satt oss konkret nok inn i det anti-imperialistiske arbeidet.

Må ikke se formelt på spørsmålet om front. Kontoret og organisasjonen er sekundært. Utviklinga av aksjonsenhet på grunnplanet det viktigste.

Feil i forbindelse med frontarbeidet.

SUF(m-l) - ere tatt alle styrepøstene, og kanskje atpåtill ikke gjort noe.

Studiene ikke målretta.

M-l-erne leda det politiske gjennom diskusjonen. Færre formenn, flere studieledere vil hjelpe frontens indre liv.

Masselinja i fronten må gå på å forene det anti-imperialistiske arbeidet med arbeiderklassen. Bruke For Vietnam til dette.

Folka skjønner viktigheten av organisering etter at de har kjempa. Etter undersøkelser og diskusjon med m-l-ere, skrev de et riktig program som var utforma av deres egne ideer.

NY INNDELING VED MIDDAGSSPISINGEN:

Fra og med i dag(onsdag) vil det bli ny inndeling når det gjelder middagen. I stedet for inndeling i puljer etter nummer, vil inndeling bli puljer etter grupper:

Gruppe nr. 1 - 9	1. pulje
" 10 -19	2. "
" 20 -28	3. "

Kameratene oppfordres til å møte i det første kvarteret i den halvtimen de skal spise, slik at utviklinga av de tre puljene ikke går utover tidsramma.

Alle må forlate matsalen kl. 13.30, slik at de som skal rydde opp etc. blir ferdige til foredraget som begynner kl. 14.00.

OPPSUMMERING OG SAMMENDRAG AV PLENUMSDISKUSJONEN OM MASSELINJA:

Faglig arbeid:

Utdeling av løpesedler, salg av KK under streikene i Kiruna og Sauda ga gode resultater, førte til organisering av innsamlinger. Løpesedler med tittel Rød Front, div. faglige tillitsmenn ga umiddelbart mere positive reaksjoner enn løpesedler med KK-tittel eller hammer og sigd-tegn.

Gode erfaringer hvis en utvikler det faglige arbeidet utfra konkrete ønsker og behov de ansatte kjenner fra arbeidsplassen sin, eks. misnøye med garderobeforholda, med sikringsforholda, med overtid. Ved å organisere møter og ta opp slike problemer oppnådde en å skape enhet for krava og i første omgang å få erstatta reaksjonær klubbstyreformann med progressiv. Eldre arbeidere begynte etterhvert å kjøpe KK og er nå den stabile kjerne selv om de ikke er m-l'ere.

Holdninga til sosialdemokratene i klubben: Kjøre hardt ut og avsløre dem hver gang de stiller seg i veien for utviklinga av kampen. Men samarbeide når de viser tilløp til progressive standpunkter, eks. den verste sosialdemokratens forbannelse over politiets overgrep mot Norgas-arbeiderne enda i demonstrasjon utenfor nr. 19 (purkestasjon i Oslo). Viser at ved enkelte anledninger stiller sosialdemokrater seg på folkets side.

Holdninger på jobben: Ikke vær hovmodig, arrogant, blafre med skolekunnskapen. Finne seg i hets som ikke er vondt ment. Ikke dominere i diskusjonene, men legge vekt på å utvikle diskusjoner, peke på rett og galt.

Viktig: Ta opp de konkrete problema (lønn, overtid, sikkerhet, LO-pampene), unngå teoretisering om proletarietets diktatur etc.

Resultatene av arbeidet: 10% av de ansatte kjøper KK. Dobbelte så stor tilslutning som venta til Rød Front-demonstrasjonen 1. mai der vi laga særparolen som vi gikk under. For å smelte sammen med folka der en jobber må en ikke være "turist" på jobben, men i lengere tid stått i samme situasjonen som de andre.

Viktig for å utvikle masselinja blant studentene at de går ut i produksjonen når dette er mulig.

Viktig i vårt faglige massearbeid å ta hensyn til den riktige kritikken fra massene på de feil vi har og gjør. Unngå å ta utgangspunkt i subjektive ønsker. Gjør jobben på en riktig måte og kjør fram de krav som er massenes krav. Ved massearbeid skapte vi forutsetning for vår sikkerhet på jobben når ledelsen prøvde på forbud mot politisk diskusjon for å få oss vekk. Riktig å kjøre hardt ut mot LO-pampene.

Eks. fra sommerjobb hvordan en med utgangspunkt i folkas nivå og ved undersøkelser lyktes i massearbeidet, slik at de beskytter en mot tiltak fra ledelsen. Skal diskutere på deres premisser og gjøre jobben på deres premisser.

SAMMENDRAG OG REFERAT AV DISKUSJONEN OM FEIL I SYMPARBEIDET.

Dette er ei fortet oppsummering av viktige feil som ble tatt opp.

Hvis noen meiner viktige saker ikke er nevnt, men som ble tatt opp i diskusjonen, så skriv kommentarer til Revolusjonens Røst.)

Arroganse i sympatisørarbeidet.

Konkrete uttrykk i at en avfeier problem med lettvinte løsninger uten å forklare dette tilstrekkelig. Avfeier sympatisørene ut fra at de ikke utvikler seg så raskt vi ønsker. Hindrer deres initiativ i studiene i form av for hard møteledelse.

Mangler i oppfølging av sympatisørarbeidet.

Skaper ikke muligheter for at de skal utvikle seg ved å hindre at andre

ting enn det som står i studieopplegget blir tatt opp i møtene. Trekk de ikke med i den politiske diskusjonen i forbundet. Monopoliserer de praktiske arbeidsoppgavene for forbundet eller fronten. Gir de bare praktiske arbeidsoppgaver uten å trekke dem med i den politiske diskusjonen.

SIKKERHETEN OG SYMPATISØRARBEIDET.

to grunner for at kommunister legger vekt på sikkerheten:

Taktisk grunn: M-l-bevegelsens hovedoppgave er å legge celler blant industriarbeiderklassen, som vil føre til svartelisting etc. Folka vil bli sparka fra jobben når de øker den politiske aktiviteten.

Strategisk grunn: Vi innser nødvendigheten av å velte statsmakten med vold, og vi vil bli møtt med vold. Spørsmålet om sikkerheten i dag er et spørsmål om likvidering eller internering i framtida.

Eks.: NKPs organisasjon og ledelse ble feid bort i løpet av 1940-41.

Kuppet i Hellas internering av 10 000 progressive andre dag.

Vi må legge vår politikk klart i dagen, men verne organisasjonsnett og medlemmene. Vitsen er ikke å skjule seg for folket, men for sikkerhetspolitiet.

Understreke nødvendigheten av å forklare hvorfor sikkerheten er nødvendig.

OPPSUMMERING OG STRUKTURERING AV DEBATTEN OM KLIKKVESENET

Tendens til at enheten på skole-, fraksjons-, styre- eller medlemsplan danner klikk, og at nye folk enten blir lukket inn i denne klikken eller glir ut av forbundet.

Fører til at en gir blaffen i gamle venner og slektninger, mister røttene i massene som det er viktig å ta vare på, og slutter i organisasjoner som driver idrett, med pop etc.

Behov for kampanje: hvordan rette på feila, og hvordan utvikle arbeidet med å verne nye symper.

Studier av revidert utgave av dokumentet om masselinja for medlemmer og sympatisører.

Diskusjonen om klikkvesenet prege av jritikk og sjølkritikk. Diskusjonen må rettes mot praksis her i leiren, ledelsens organisering av det kollektiv og den enkelte deltakers initiativ og dristighet til å skape liv i det kollektivsamfunn som sommerleiren er.

Gjennombruddet for klargjøringa av feilen i masselinja og korrigering av praksisen på leiren må være et springbrett for å propagandere nødvendigheten av masselinja i alle lokalorganisasjoner.

Eksemplene på feil i sympatisørarbeidet peker på en vesentlig geil i forbandsmedlemmenes linje. Eksemplene på arroganse, lettvinnt avfeiling og avvisning av folk, utålmodighet, hemmelighetskremeri, skryt osv. Alt dette er spørsmål som må ses i sammenheng med spørsmålet: "For hvilken klasse?" Disse tendensene står stikk i strid med grunnleggende prinsipper for kommunistene, og viser mangler i klassestandpunktet: "Det som vi alltid tar til utgangspunkt er at vi av hele vårt hjerte og med alle våre tanker må tjene folket, at vi aldri på noe tidspunkt - ikke et eneste minutt - må fjerne oss fra massene, at vi i alle stykker må la oss lede av folkets interesser, og ikke av egeninteressen eller gruppeinteresser, at vi bærer det fulle ansvaret overfor folket såvel såvel som overfor partiets ledende organer."

"Det er massene som er de virkelige heltene, selv er vi ofte barnslige og uvitende. Begriper en ikke det, kan en ikke gjøre rekning med å tilegne seg minimale kunnskaper en gang."

Må være jævli på vakt mot slike grunnleggende feil i vårt arbeid. Vi må ikke stille oss over folket, utafor folket som en elite som ikke er en fortropp sprunget ut av folket.

Kvite oss med oppfatningen at vi er en åndelig elite, rester av den småborgerlige arven fra SF.

VEGGAVISENE

Veggavisdebatten har hittil vært en god manifestasjon av leirdeltakernes entusiasme og aktivitet, og deltakerne bør stadig utvikle debatten videre.

Leirens organisering og leirledelse - kritikk og forslag:

En veggavis kritiserer leirledelsens overraskende beskjed om forbud mot grøftegraving rundt teltene, og ber om en begrunnelse og en redegjørelse. Dette er viktig p.g.a. noen leirdeltakeres utsatte stilling under regnvær.

3317 kritiserer leirledelsen for manglende evne til selvkritikk (sjöl-kritikk?) av den dårlige informasjonen om sitatstudiene.

Klikkvesen:

Mange veggaviser har tatt opp dette problemet, og vesenet er observert både blant Oslo-studentene og blant de sentrale folka, leirledelsen.

Særlig får leirledelsen gjennomgå av 4601, det han peker på er at klikkvesenet er mest utbredt blant de ledende folka - de som helst skulle gå foran med et godt eksempel.

Leirledelsen har svart på kritikken fra 4601 og mener at han ikke tar hensyn til behovet for en sentralisert ledelse av mötene, og at leirledelsen må konsentrere sin masseaktivitet til gruppemedlemmene.

Gruppe 2 følger opp denne kritikken, men tror at fotballturneringer og sangopplæring vil bedre på forholdet, og mener ellers at studentene må følge masselinja og sjöl bekjempe sitt klikkvesen.

Ellers mener 4004 og 3801 at det kameratslige samværet på leiren er neglisjert.

Gruppe 3 peker på den politiske betydning av å utveksle erfaringer og oppfordrer leirdeltakerne til politisk meningsutveksling.

MIR påviser at vi ikke systematisk har motvirket "klumpingstendensene" og mener at det kollektive livet bør styrkes. Han vil gå konkret løs på problemet ved å omorganisere leiren til mindre teltgrupper rundt felles småplasser.

Brudd på masselinja:

Flere innlegg om temaet langt hår har kommet, uten å gi noe særlig nytt.

Western-"fascistene":

Glasskår og 2235 følger opp kritikken og sjölkritikken. En annen veggavis til westerndebattanene er også hengt opp.

M-l-rörsla og kvinnespørsmålet:

Leirkomiteen har tatt SK-medlemmets kritikk til følge og supplerer nå barnevaktgruppa med menn.

Om KK:

KK-red. har svart på kritikken angående Klipp og kommentar-spalten og ber om konkretisering av kritikken for å få KK endea bedre.

Frontarbeid:

Veggavisdebatten om EEC fortsetter, og leirdeltakerne blir bedt om å komme med erfaringer fra sine EEC-diskusjoner.

Om hovedmotsigelsen i Norge:

Debatten om hovedmotsigelsen i Norge fortsetter med svar fra Bomba der essensen er at hovedmotsigelsen går mellom monopolkapital og arbeidsfolk og at splittelsesforsök her må bekjempes. Ellers anbefales kameratene å studere innleggene i denne debatten.

Matspørsmålet:

Det ble i to veggaviser fra 28/7 kritisert at det var for lite mat til middagen. Dette er leirledelsen klar over og har svart med en

veggavis, slik at dette skulle rette på seg i dag - 29/7.

Albania:
"Albania-interessert" har fått svar på sitt spørsmål om skole-systemet. I Albania har man delvis gått over til en kadervurdering og karakterer blir gradvis avskaffet. Elevene må jobbe minst ett år i produksjonen før de kan bli opptatt ved universitetet. Ellers legger albanerne vekt på at utdannelsen ikke skal tjene den enkelte, men arbeiderklassen som helhet.

Pengeinnsamling:
I en veggavis oppfordres det til å støtte leirens og forbundets økonomi ved å samle inn penger etter hvert gruppemøte.

M-l- pressa:
En av de kritiserte avisredaktørene har til "Proletar" påpekt at medlemmers og sympatisørers kritikk av avisene våre ikke står i motsetning til, men tvertimot er en forutsetning for, en riktig masselinje.

Massearbeidet:
Pålla og Korkis peker på at massearbeidet kan få sitt gjennombrudd dersom man reelt tar utgangspunkt i massenes behov og ønsker, og viser til gode erfaringer med massearbeid utenfor leirområdet.

Grunnleggende feil i skolearbeidet:
1803 og 1408 påpeker den utpregete sekterismen i arbeidet på skolene, der ikke politikken har vært i samsvar med masselinje f. eks. i TIL KAMP og løpesedler.

Arbeidet med sjukepleierelever:
Dette har blitt tatt opp av 3805 som etterlyser systematisk arbeid på sjukepleierskolene og ber om oppsummering av erfaringer. Svar har kommet fra en FSF'er, en Sagene-elev og fra leirledelsen, som bekrefter at liten framgang er gjort her. Ellers gis det generelle opplysninger om sjukepleierelevens kår, og veggavisdebatten på dette området er å betegne som avsluttet.

Har kapitalistene krise eller høykonjunktur?
Er et spørsmål som en kamerat ønsker å få svar på.

Det anti-imperialistiske arbeidet:
3003c og 2201 tar for seg proletariseringa av det anti-imperialistiske arbeidet, og påviser at det anti-imperialistiske arbeidet har stagnert og at man ofte regner arbeidsplasser som dårlig egnet for anti-imp. arbeid i stedet for konkret å sette det anti-imperialistiske arbeidet i sammenheng med arbeidernes kamper.

Pionerbevegelsen:
Quemal mener at vi i SUF(m-l) bør utvikle en egen pionerbevegelse og ber om forslag og erfaringer.

Sikkerheten:
Gruppe 5 har tatt opp spørsmålet om sikkerheten ved å advare leirens deltakere mot bakvaskelser av kamerater og høyroestet prating i teltene om interne forhold under tittelen: "Teltveggen er ingen lydmur". Dette bør tas til etterretning.

KORRIGER PARTIETS ARBEIDSSSTIL.

Mötene tirsdag behandla masselinja. Både under gruppediskusjonene og på plenumsmötet ble det på vist at sekterismen er en feil som preger forbundet for tida.

Vi gjengir her et utdrag av "Korriger partiets arbeidsstil" som formann Mao holdt ved åpningen av den kinesiske partiskolen den 1. februar 1942. Utdraget behandler den sekterismen som prega Kinas Kommunistiske Parti på den tida.

Forholdet mellom delen og det hele, forholdet mellom individet og partiet, forholdene mellom kadrer utenfra og lokalkadre, forholdet mellom armekadre og andre kadre som arbeider i trakten, forholdene mellom det ene og andre armeforbundet, mellom det og andre stedet, mellom den ene og andre avdelingen og forholdet mellom gamle og nye kadre - er forholdene innen partiet.

I alle disse forholdene er det nødvendig å styrke den kommunistiske ånden og være på vakt mot sekteriske tendenser, slik at vårt partis ledelse skal befinne seg i god ordning, masjere i takt og derfor kjempe godt. Dette er et svært viktig problem som vi må løse grundig ved korrigeringa av vårt partis arbeidsstil. Sekterismen er et uttrykk for subjektivismen i de organisatoriske forholda; om vi vil gjøre oss av med sekterismen og framme den marxist-leninistiske ånden og søke sannheten i fakta, må vi kvitte oss med sekterismens rester i partiet og utgå fra prinsippet at partiets interesser står over person- og gruppeinteresser slik at partiet kan oppnå fullstendig solidaritet og enighet.

Sekterismens rester må forkastes såvel i partiets forhold utad som i dets indre forhold. Årsaken er dette: Vi kan ikke slå fienden bare gjennom å ene kameratene i hele partiet, vi kan slå fienden kun gjennom å ene folket i hele landet. I tjue år har Kinas Kommunistiske Parti utført et stort og möysomt arbeide for å ene folket i hele landet, og framgangen i dette arbeidet har siden forsvarskrigen begynte vært enda større enn tidligere. Dette betyr imidlertid ikke at alle våre kamerater allerede en riktig stil i sitt omgjenge med massene er fri fra sekteriske tendenser. Nei. Faktisk forekommer sekteriske tendenser jevnlig blant et antall kamerater og i noen tilfeller i slik grad at det er svært alvorlig. Mange av våre kamerater har tendenser til å være overlegne i sitt forhold til mennesker som ikke tilhører partiet og se ned på dem, forakte dem og kvie seg for å respektere dem eller rose deres sterke sider.

Dette er såvisst en sekterisk tendens. Etter å ha lest noen få marxistiske böker, blir disse kameratene mer arrogante i stedet for mer beskjedne og avfeier stadig andre som dårlige, uten å innse at deres egen kunnskap ikke er halvferdig. Våre kamerater må innse sannheten at de kommunistiske partimedlemmene stadig er minoritet i motsetning til de som ikke tilhører partiet. Anta at hvert hundrede menneske var kommunist, det skulle da finnes 4.500.000 kommunister blant Kinas 450.000.000 innbyggere. Men sjöl om vårt medlemstall nådde dette store tallet, ville kommunistene likevel utgjøre en prosent av hele befolkningen, mens 99% ikke var partimedlemmer. Hvilken unnskyldning kan vi da ha for ikke samarbeide med mennesker som ikke tilhører partiet? Hva alle som vil samarbeide eller kan komme til samarbeide med oss angås, har vi bare plikt til, men absolutt ingen rett til å stenge dem ute.

Noen partimedlemmer forstår ikke dette og ser ned på eller t.o. med utestønder de som vil samarbeide med oss. Det finns ingen som helst unnskyldning for å handle slik. Har Marx, Engels, Lenin og Stalin gitt oss noen unnskyldning for dette? Det har de ikke.

De har tvertimot alltid alvorlig innprentet i oss å knytte faste band med massene og ikke skille oss fra dem. Har ~~Kinas~~ kommunistiske partis sentralkomite gitt oss noen unnskyldning? Nei. Det fins blant alle disse revolusjonene ikke en som sier at vi kan skille oss fra massene og dermed isolere oss. Sentralkomiteen har tvertimot alltid bedt oss knytte faste band med massene og ikke skille oss fra dem. Således fins det ikke noen som helst rettferdiggjøring av noen handling som skiller oss fra massene. Slike handlinger er ganske enkelt dårlig resultat av de sekteriske ideer som en del av våre kameratter sjøl har kokt ihop. Ettersom denne sekterismen forblir svært alvorlig blant en del av våre kamerater og ofte hindrer partilinjens tillemping, må vi gjennomføre en omfattende skolering innen partiet for å rette på dette problemet. Framfor alt bør vi påse at våre kadre virkelig forstår hvor alvorlig problemet er, og få dem til å innse hvor ytterst umulig det er å ~~beseire~~ beseire fienden og oppnå revolusjonens mål uten at partimedlemmene enes med kadrer og folk som ikke tilhører partiet.

SPØRSMÅL TIL GRUPPEDISKUSJONEN PÅ ONSDAG

- 1) Mao understreker at kommunistenes oppgave når de går ut til massene er å sammenfatte massenes meninger for så å gå ut til massene med dem igjen. Drøft på bakgrunn av dette ideen om å la Klassekampen og Røde Garde bli organer som i langt større grad er skrevet direkte av den vanlige leser.
- 2) Har du sjøl og din gruppe direkte kontakt med de som mottar den propaganda og agitasjon som selges/utdeles. Hvilke metoder har dere evt. forsøkt å utvikle for å få kontakt med folk. Diskuterer dere f. eks. KK eller løpesedler før de blir spredt? Oppsummeres resultatene etterpå? Er sympatisørene trukket aktivt inn i dette arbeidet?
- 3) Formann Mao sier at alle tanker og ideer har klassestempel - det samme gjelder sjølsagt for de ting vi sier og skriver.
 "Når du skriver eller taler, bør du alltid tenke på den jevne arbeider som må forstå deg, tro på din oppfordring og være klar til å følge deg! Du må tenke på hvem du skriver for og hvem du taler til."
 Hva er forutsetninga for at m-l-rørsla skal kunne realisere denne linja i sin propaganda og agitasjon?
 Knytt spørsmålet an til hovedparolen for leiren (Bruk masselinja som rettesnor for alt arbeid!).